

Bingó

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXIV. évfolyam, 15. szám, 2020. április 9.

Járványról ennyi bőrt soha még le nem nyúztak. Járványokról bőrt lehúzni valójában nem is igazán szokás, pusztul a nép, világunk nagy mellényű direktorai bambán nézik, de hát tőlük ennél többet aligha várhatunk. Az emberi tudat ősfarmája az idő hordalékaira való báva rácsodálkozás, kivált oly esetekben, aminő például a cunami, a földrengés, a pestis meg a hasonlók, melyekre a köznép borzadva tekint. Fölülemelkedni rajtuk csak a zseni képes, ő ugyanis azonnal felteszi azt a magától értetődő és számára egyedül releváns kérdést, hogy tudniillik nekem ebből mi hasznom lesz. Sőt nemcsak felteszi, de üstöllést meg is válaszolja, kidolgozza a stratégiát, akcióba lép, és mielőtt mások kettőt pislantanának, minden az övé.

Legyünk tárgyilagosabbak: nem azonnal. Miniszterelnök urunk a koronavírus által tálcán kínált lehetőségeket az elején észre se vette, inkább a régi, megszokott műcsontjához ragaszkodott. A történelmi kihívás továbbra is a migráció, mondta a rádiójában február végén, amikor a lakosság már rég a vírustól rettegett. Evvel együtt be kell látnunk, hogy miniszterelnök urunk látszólagos rugalmatlansága nagyon is megérthető. Járt utat a járatlanért, ez ugyan földszintes bölcsesség, de tapasztalatok hosszú sora igazolja. Ráadásul ez a kérdés egyik oldala csupán. A másik az, hogy idejön ez a vírus vagy akármi, a közfigyelmet magához ragadja, tematizálni kezdi az egész médiát, ami égbe kiáltó arcatlanság. Oly mérvű, hogy miniszterelnök urunk napokig csak hápogni tudott. Nyilván nem véletlen, hogy a köztvévé még április elsején, vagyis a felhatalmazási törvény elfogadását követő második napon is migránsokkal iparkodott riogatni a nagyérdeműt, igaz, most már epidemiológiai megközelítésben, rámutatva, hogy a migránsok vírusokat hoznak-visznek. Nagy sikert nem aratott vele, sőt a nézők némelyike egyenesen a bolondok napjára asszociált, de hát csak az nem hibázik, aki nem dolgozik.